

Efter gældende praksis tager Indenrigs- og Sundhedsministeriet normalt ikke stilling til tilsynsrådets sagsbehandlingsskridt, f.eks. oplysning af en sag, høringer mv., inden sagen er færdigbehandlet. Det skyldes, at en vurdering af lovligheden af et tilsynsråds sagsbehandlingsskridt bedst kan foretages sammen med en bedømmelse af lovligheden af tilsynsrådets endelige udtalelse eller afgørelse, når sagen er færdigbehandlet. I enkelte tilfælde, hvor spørgsmålet om lovligheden af det foretagne sagsbehandlingsskridt kan foretages adskilt fra en vurdering af lovligheden af tilsynsrådets endelige udtalelse eller afgørelse, tager ministeriet imidlertid stilling hertil, selv om sagen endnu ikke er færdigbehandlet. Ministeriet tager således i praksis stilling til evt. spørgsmål om medlemmer af tilsynsrådets eller tilsynsrådets sekretariats habilitet, der rejses, mens sagen endnu ikke er færdigbehandlet. Tilsvarende tager ministeriet i praksis stilling til evt. spørgsmål om tilsynsrådets afslag på aktindsigt i tilsynsrådets sag, såvel før som efter, at tilsynssagen er færdigbehandlet. Det er denne adgang, som bestemmelsen tilsigter at opretholde.

Bestemmelsen indebærer derimod ikke, at indenrigs- og sundhedsministeren skal tage stilling til andre sagsbehandlingsskridt, som statsamtmanden foretager, og hvor vurderingen af disses lovlighed bedst kan foretages sammen med en vurdering af lovligheden af statsamtmandens endelige udtalelse eller afgørelse. Indenrigs- og sundhedsministeren skal således i overensstemmelse med de hidtidige principper udviklet gennem tilsynsmyndighedernes praksis ikke, førend statsamtmanden har færdigbehandlet tilsynssagen, tage stilling til statsamtmandens eventuelle beslutninger om i særlige tilfælde at pålægge kommunalbestyrelsen at indhente bemærkninger fra revisionen i henhold til lovens § 49, stk. 2, at fastsætte frist for kommunalbestyrelsens tilvejebringelse af oplysninger i henhold til lovens § 49, stk. 3, eller at foranstalte inderretslige afhøringer i henhold til lovens § 49, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Indenrigs- og sundhedsministeren skal heller ikke – for ikke at gribe ind i verserende retssager – tage lovligheden af statsamtmandens beslutning om at anlægge anerkendelsessøgsmål op til særskilt behandling, jf. § 53 a. Indenrigs- og sundhedsministeriet vil derimod, hvis sagen er af principiel eller generel betydning eller har alvorlig karakter, kunne udtale sig om lovligheden af den kommunale disposition eller undladelse, jf. § 53, eller evt. ændre statsamtmandens beslutning om annullation eller suspension, der har givet anledning til anerkendelsessøgsmålet, jf. § 52, stk. 3 og 4. Er anerkendelsessøgsmålet foranlediget af stats-

amtmandens beslutning om annullation eller suspension, vil sanktionsbeslutningen endvidere kunne påklages til indenrigs- og sundhedsministeren af kommunalbestyrelsen og herefter evt. blive ændret, jf. § 52, stk. 1 og 4.

Bestemmelsen giver indenrigs- og sundhedsministeren vide rammer til at beslutte, om spørgsmål skal tages op til behandling, forudsat at der er tale om spørgsmål, som ministeren skønner er af principiel eller generel betydning eller af alvorlig karakter. Indenrigs- og sundhedsministeren vil således fremover kunne undlade at tage spørgsmål om lovligheden af statsamtmandens disposition eller undladelse vedrørende f.eks. aktindsigt og inhabilitet op til behandling under henvisning til, at der ikke er tale af spørgsmål af principiel eller generel betydning eller af alvorlig karakter. Om det nærmere indhold af sidstnævnte kriterium henvises til bemærkningerne til den foreslåede affattelse af lovens § 52, stk. 3, og § 53, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Ad § 53 a, stk. 2

Bestemmelsen angiver indenrigs- og sundhedsministerens reaktionsmuligheder i sager behandlet i medfør af stk. 1.

Ministeriet tillægges adgang til at udtale sig om lovligheden af statsamtmandens disposition eller undladelse og tillægges i den forbindelse de samme reaktionsmuligheder, som ministeriet er tillagt som rekursmyndighed efter § 52, stk. 4 (stadfæstelse, ophævelse, ændring og hjemvisning).

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede affattelse af lovens § 52, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Ad § 54

Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 7.3.3.

Bestemmelsen giver indenrigs- og sundhedsministeren en adgang til at pålægge statsamtmanden at tage en sag op til behandling, som svarer til den adgang, indenrigs- og sundhedsministeren efter den gældende § 61 a, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, har til at pålægge et tilsynsråd at tage en sag op til behandling for at tage stilling til, om der skal anvendes sanktioner efter den gældende § 61.

Beføjelsen skal være med til at sikre, at statsamtmanden behandler de sager, hvori der foreligger oplysninger, som giver grund til at antage, at der er en vis sandsynlighed for, at der foreligger en ulovlighed, der har betydning for retstilstanden, og som ikke er af bagatelagtig karakter, jf. bemærkningerne til den fore-